

عنوان مقاله:

بررسی اختلالات یادگیری و اوتیسم در دانش آموزان و راه های درمان آن

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم انسانی، حقوق، مطالعات اجتماعی و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

رقیه خادمی

اسما شکاری

پیام حاجی حسینی

خلاصه مقاله:

اوتیسم ناتوانی رشدی شدیدی است که در سه سال اول زندگی بروز می کند و نتیجه اختلال عصبی است که بر عملکرد مغز تاثیر می گذارد. اوتیسم و نشانه های رفتاری آن، در ده هزار تولد حدود ۲ تا ۴ مورد رخ می دهد. اوتیسم در پسران چهار برابر دختران دیده میشود. همچنین اوتیسم نوعی اختلال رشدی است که با رفتارهای ارتباطی و کلامی غیرطبیعی مشخص می شود. علائم این اختلال در سه سال اول زندگی بروز می کند. علت اصلی اختلال ناشناخته است و در پسران شایع تر از دختران است. وضعیت اقتصادی، اجتماعی، سبک زندگی و تحصیلات والدین نقشی در بروز اوتیسم ندارد. این اختلال بر رشد طبیعی مغز در حیطه تعاملات اجتماعی و مهارتهای ارتباطی تاثیر می گذارد. معضل بزرگ افراد مبتلا به اوتیسم در ایجاد روابط اجتماعی و فعالیتهای مرتبط به آن است. بدیهی است که این مشکل ایجاد ارتباط با دنیای اطراف آنها را دچار مشکلات عمیقی می کند که این امر گاهی موجب رفتارهای خصمانه و پرخاشگرانه می شود. وجود عکس العمل های عجیب نسبت به احساس خود و وجود حرکات تکراری در این دسته از بیماران معمول است. مهم ترین تاثیر منفی بیماری اوتیسم ایجاد اختلالات ارتباطی است. تقریباً نیمی از کودکان مبتلا به اوتیسم قادر به بیان نیازها و خواسته های خود به کمک زبان نمی باشند. به طور کلی ضمیر متکلم وحده " من " برای این کودکان کاربردی ندارد. بیان مجدد گفته های اطرافیان نیز یکی دیگر از این اختلالات است. این کلمه از اصطلاح یونانی Autos و به معنی خود ریشه گرفته است. در سال ۱۹۴۳ دکتر کانر این اختلال را شناسایی نمود و آن را " اوتیسم زودرس دوران کودکی " نامید. در زبان فارسی، اوتیسم را (درخودماندگی) ترجمه کرده اند.

کلمات کلیدی:

اوتیسم، کودکان، درمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1685792>

